

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

8 iunie 2017*

„Recurs — Protecția comunitară a soiurilor de plante — Cerere de protecție comunitară — Soiul de mere «Gala Schnitzer» — Examinare tehnică — Principii directoare formulate de consiliul de administrație al Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) — Regulamentul (CE) nr. 1239/95 — Articolul 23 alineatul (1) — Competențele președintelui OCSP — Adăugarea unui caracter distinctiv în urma examinării tehnice — Stabilitatea caracterului în cursul a două cicluri de cultură”

În cauza C-625/15 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 23 noiembrie 2015,

Schniga GmbH, cu sediul în Bolzano (Italia), reprezentată de R. Kunze și de G. Würtenberger, Rechtsanwälte,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), reprezentat de M. Ekvad și de F. Mattina, în calitate de agenți,

pârât în primă instanță,

Brookfield New Zealand Ltd, cu sediul în Havelbock North (Noua Zeelandă),

Elaris SNC, cu sediul în Angers (Franța),

reprezentate de M. Eller, avvocato,

interveniente în primă instanță,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul J. L. da Cruz Vilaça, președinte de cameră, doamna M. Berger și domnii A. Borg Barthet, E. Levits (raportor) și F. Biltgen, judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 24 noiembrie 2016,
după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 18 ianuarie 2017,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Schniga GmbH solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 10 septembrie 2015, Schniga/OCSP – Brookfield New Zealand și Elaris (Gala Schnitzer) (T-91/14 și T-92/14, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2015:624), prin care acesta i-a respins acțiunile având ca obiect anularea a două decizii ale Camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) din 20 septembrie 2013 privind acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul de mere Gala Schnitzer (cauzele A 003/2007 și A 004/2007, denumite în continuare „deciziile în litigiu”).

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 2 Potrivit articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO 1994, L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197, denumit în continuare „regulamentul de bază”), protecția comunitară a soiurilor de plante este acordată soiurilor care sunt distincte, omogene, stabile și noi.
- 3 Potrivit articolului 7 alineatul (1) din acest regulament, un soi este considerat distinct dacă se distinge net, prin manifestarea caracteristicilor care rezultă dintr-un genotip sau dintr-o combinație de genotipuri date, de orice alt soi a cărui existență este notorie la data depunerii cererii.
- 4 În ceea ce privește criteriile de omogenitate, de stabilitate și de noutate, acestea sunt definite la articolele 8, 9 și, respectiv, 10 din regulamentul menționat.
- 5 Articolul 50 alineatul (1) litera (f) din același regulament precizează că cererea de protecție comunitară trebuie să cuprindă o descriere tehnică a soiului.
- 6 Aspectul dacă criteriile de distincție, de omogenitate și de stabilitate (denumite în continuare „criteriile DUS”) sunt întrunite într-o cauză este examinat în cadrul unei examinări tehnice realizate în conformitate cu articolele 55 și 56 din regulamentul de bază.
- 7 În sensul articolului 55 alineatul (1) din acest regulament:

„Dacă, în urma examinării prevăzute la articolele 53 și 54, [OCSP] constată că nu există niciun impediment pentru acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante, acesta ia măsurile necesare pentru efectuarea examinării tehnice destinate controlului respectării [criteriilor DUS], în cel puțin unul dintre statele membre, prin intermediul organismului/organismelor competent(e) care au fost însărcinate de către consiliul de administrație [al OCSP] cu examinarea tehnică a soiurilor speciei în cauză (oficii de examinare).”
- 8 Potrivit articolului 56 alineatul (2) din regulamentul menționat, examinările tehnice se realizează în conformitate cu principiile directe formulate de consiliul de administrație al OCSP (denumit în continuare „consiliul de administrație”) și în conformitate cu instrucțiunile OCSP. Aceste principii directe descriu în special materialul vegetal necesar pentru examinarea tehnică, modalitățile

testelor, metodele care trebuie aplicate, observațiile care trebuie prezentate, gruparea soiurilor incluse în test, precum și tabelul caracterelor care trebuie examinate. În cadrul examinării tehnice, plantele din soiul în cauză sunt cultivate pe lângă cele din soiurile pe care OCSP și centrul de examinare desemnat le consideră ca fiind soiurile de care este cel mai apropiat soiul candidat, potrivit descrierii acestuia din descrierea tehnică care face parte din cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante.

- 9 Articolul 59 alineatul (3) litera (a) din același regulament precizează:

„Obiecțiile [la acordarea protecției comunitare] nu se pot baza decât pe următoarele motive:

(a) neîndeplinirea condițiilor prevăzute în articolele 7-11.”

- 10 Potrivit articolului 72 din regulamentul de bază:

„Camera de recurs decide cu privire la recurs pe baza examinării efectuate în conformitate cu articolul 71. Camera de recurs poate fie să exercite competențele [OCSP], fie să trimită dosarul serviciului competent al [OCSP] pentru a da curs recursului. Motivele și dispozitivul deciziei camerei de recurs trebuie respectate de acest serviciu, în măsura în care datele dosarului sunt aceleași.”

- 11 Potrivit articolului 19 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1239/95 al Comisiei din 31 mai 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 2100/94 privind procedura față de Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (JO 1995, L 121, p. 37, Ediție specială, 03/vol. 17, p. 10, denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare”), cererea de protecție comunitară cuprinde, printre alte informații, expresia caracterelor soiului care îl disting, în opinia solicitantului, în mod clar de alte soiuri, respectivele soiuri putând fi numite drept soiuri de referință pentru testări.

- 12 Articolul 22 din acest regulament, intitulat „Decizii privind principiile directoare”, precizează:

„(1) Consiliul de administrație adoptă principiile directoare, la propunerea președintelui [OCSP]. Data deciziei și denumirea soiurilor la care se referă sunt publicate în Buletinul Oficial prevăzut la articolul 87 din prezentul regulament.

(2) În lipsa unei decizii a consiliului de administrație, președintele [OCSP] poate lua decizii provizorii în acest sens. Acestea încetează să producă efecte în ziua în care consiliul de administrație adoptă principiile directoare. Nicio examinare tehnică întreprinsă înainte de adoptarea principiilor directoare de către consiliul de administrație nu este afectată de faptul că aceste principii se deosebesc de cele care au fost adoptate, cu titlu provizoriu, de către președintele [OCSP]. Dacă împrejurările o justifică, consiliul de administrație poate să ia o decizie diferită.”

- 13 Potrivit articolului 23 din regulamentul menționat, intitulat „Împuternicirea președintelui [OCSP]”:

„(1) Atunci când consiliul de administrație adoptă principiile directoare, acesta îl împuternicește pe președintele [OCSP] să adauge unui soi caractere noi și denumirile [a se citi «expresiile»] acestora.

(2) În cazul în care președintele face uz de împuternicirea prevăzută la alineatul (1), articolul 22 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.”

- 14 Protocolul TP/14/1 al OCSP din 27 martie 2003 privind examinarea distincției, a omogenității și a stabilității (Măr) (denumit în continuare „Protocolul OCSP TP/14/1”) stabilește principiile directoare privind examinarea tehnică a soiurilor de mere din specia *Malus Mill*. Înainte de adoptarea sa, nu existau nici principii directoare, nici instrucțiuni generale, în sensul regulamentului de bază, cu privire la soiurile menționate. Conform unei practici constante în materie de examinări tehnice, OCSP efectua atunci examinarea criteriilor DUS ale soiurilor în discuție întemeindu-se pe principiile directoare

generale și tehnice adoptate de Uniunea Internațională pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante (denumită în continuare „UPOV”), o organizație interguvernamentală instituită prin Convenția internațională privind protecția noilor soiuri de plante, adoptată la Paris la 2 decembrie 1961 (denumită în continuare „Convenția UPOV”).

15 Potrivit punctului III 3 din Protocolul OCSP TP/14/1, „caracterele care trebuie utilizate în testele DUS și în pregătirea descrierilor sunt cele menționate în anexa 1”.

16 Conform punctului III 5 din Protocolul OCSP TP/14/1, „[d]urata minimă a testului (cicluri de vegetație independente) acoperă în mod normal cel puțin două recolte satisfăcătoare de fructe”. La punctul IV din protocolul menționat se adaugă că „[s]oiurile candidate pot îndeplini criteriile DUS după două perioade de rodire, însă, în anumite cazuri, pot fi necesare trei perioade de rodire”.

17 Astfel cum prevede punctul III 6 din Protocolul OCSP TP/14/1:

„[...] un solicitant poate menționa, fie în chestionarul tehnic, fie în cursul testului, că un soi candidat prezintă un caracter care ar fi util pentru stabilirea distincției. Dacă se formulează o asemenea cerere și dacă este susținută de date tehnice fiabile, se poate efectua o examinare, cu condiția să se poată elabora o procedură de testare acceptabilă din punct de vedere tehnic. Se vor realiza teste speciale cu acordul președintelui OCSP, atunci când este puțin probabil ca distincția să poată fi demonstrată prin recurgera la caracterele enumerate în protocol.”

Dreptul internațional

18 UPOV, a cărei membră a devenit Comunitatea Europeană la 29 iulie 2005, a adoptat un anumit număr de principii directoare, ce figurează în protocoale, care sunt relevante pentru soluționarea prezentului litigiu.

19 Este vorba, mai întâi, despre principiile directoare TG/14/8 din 20 octombrie 1995 pentru efectuarea examinării distincției, a omogenității și a stabilității, care au fost stabilite de UPOV pentru soiurile de mere din specia *Malus Mill* (în continuare „Protocolul UPOV TG/14/8”).

20 Este vorba apoi despre documentul UPOV TG/1/3, intitulat „Introducere generală în examinarea distincției, a omogenității și a stabilității și în armonizarea descrierii soiurilor de plante”, întocmit de UPOV la 19 aprilie 2002 (denumit în continuare „Protocolul UPOV TG/1/3”), care constituie baza ansamblului principiilor directoare ale UPOV în ceea ce privește examinarea criteriilor DUS (denumită în continuare „examinarea DUS”).

21 În sensul punctului 1.3 din Protocolul UPOV TG/1/3, „[s]ingurele obligații care se impun membrilor [UPOV] sunt cele prevăzute în însuși textul Convenției UPOV, iar prezentul document nu trebuie interpretat într-un mod incompatibil cu legea aplicabilă membrului [UPOV] în cauză”. Acest protocol își fixează ca obiectiv „stabilirea principiilor pe care se întemeiază examinarea DUS” și prevede că „examinarea noilor soiuri de plante poate fi armonizată în cadrul tuturor membrilor [UPOV]”.

22 Potrivit punctului 4.2.3 din Protocolul UPOV TG/1/3, „[c]aracterele care figurează în cadrul principiilor directoare de examinare nu sunt neapărat exhaustive și pot să li se adauge alte caractere dacă se dovedește util și dacă aceste caractere îndeplinesc condițiile prevăzute mai sus”.

23 Conform punctului 5.3.3.1.1 din Protocolul UPOV TG/1/3:

„Una dintre modalitățile de a se asigura că o diferență în ceea ce privește un caracter observat în cadrul unei probe de cultură este suficient de reproductibilă constă în a examina caracterul în cel puțin două situații independente. Acest lucru este posibil pentru soiuri anuale și perene datorită observațiilor

efectuate în cadrul plantațiilor pe parcursul a două sezoane diferite sau în cazul altor soiuri perene datorită unor observații efectuate pe parcursul a două sezoane diferite pe baza unei singure plantații. În documentul TGP/9, «Examinarea distincției», se dau indicații cu privire la posibilitatea de a recurge la alte soluții, efectuând, de exemplu, teste în două medii diferite în cursul aceluiași an.»

24 Potrivit punctului 6.2 din Protocolul UPOV TG/1/3:

„[...] Caracterelor relevante ale unui soi cuprind cel puțin toate caracterelor care au fost utilizate pentru examinarea DUS sau care figurează în descrierea soiului realizată la data acordării protecției pentru acest soi. În consecință, toate caracterelor evidente pot fi considerate relevante, indiferent dacă figurează sau nu figurează în cadrul principiilor directoare de examinare.»

25 Punctul 7.2 din Protocolul UPOV TG/1/3 adaugă:

„Caracterelor relevante sau esențiale cuprind cel puțin toate caracterelor utilizate pentru examinarea DUS sau care figurează în descrierea soiului realizată la data acordării protecției în ceea ce privește acest soi. Toate caracterelor evidente pot fi, așadar, luate în considerare, indiferent dacă figurează sau nu figurează în cadrul principiilor directoare de examinare.»

26 În sfârșit, UPOV a adoptat noi principii directoare privind desfășurarea examinării distincției, a omogenității și a stabilității pentru soiurile fructifere de mere în documentul UPOV TG/14/9 din 6 aprilie 2005 (denumit în continuare „Protocolul UPOV TG/14/9”). Tabelul caracterelor inclus în Protocolul UPOV TG/14/9 conține caracterul nr. 40, intitulat „Fruct: lățimea striatiilor”, care nu figura în tabelul caracterelor inclus în Protocolul UPOV TG/14/8.

Istoricul litigiului

27 Tribunalul a rezumat istoricul litigiului la punctele 22-43 din hotărârea atacată după cum urmează:

„22 La 18 ianuarie 1999, Konsortium Südtiroler Baumschuler, a cărui succesoare în drepturi este [Schniga], a depus o cerere de protecție a soiurilor de plante la OCSP, în temeiul [regulamentului de bază] [...]. Această cerere a fost înregistrată cu numărul 1999/0033. Soiul de plante pentru care s-a solicitat astfel protecția este soiul de mere din specia *Malus Mill* denumit Gala Schnitzer (denumit în continuare «soiul candidat»).

23 [În luna] februarie 1999, OCSP a însărcinat centrul de examinare al Bundessortenamt (Oficiul Federal German pentru Soiuri de Plante, denumit în continuare «BSA») cu sediul în Würzen (Germania) să efectueze examinarea tehnică a soiului candidat, în conformitate cu articolul 55 alineatul (1) din [regulamentul de bază]. În vederea acestei examinări, soiul Baigent (denumit în continuare «soiul de referință»), considerat ca fiind cel mai apropiat de soiul candidat, a fost utilizat ca soi de comparație.

24 S-a dovedit, [în cursul anului] 2001, că materialul vegetal prezentat de Schniga în vederea examinării tehnice era purtător de viruși. Examinarea tehnică a fost, prin urmare, suspendată, apoi a fost reluată, în primăvara anului 2002, după ce OCSP a autorizat Schniga să prezinte un nou material, necontaminat, din soiul candidat. Examinarea a continuat în cursul anilor 2003 și 2004 [...]

25 Prin scrisoarea din 18 ianuarie 2005, BSA a indicat OCSP următoarele:

«La 13 ianuarie 2005, v-am trimis raportul intermediar privind examinarea DUS a soiului [candidat] în numele [OCSP]. Considerăm că soiul candidat este distinct de soiul [de referință] în temeiul unui caracter care, în prezent, nu este preluat în [Protocolul] OCSP TP/14/1: „Floare: colorația de la baza filamentelor (după dehiscenta anterelor)” [...]

[...] S-au prezentat elemente de probă pentru a susține că acest caracter este suficient de omogen și de reproductibil și face dovada unor diferențe suficiente între soiuri și, prin urmare, permite stabilirea distincției [...]

În acest context, includerea caracterului în cauză a fost propusă în cursul revizuirii [Protocolului OCSP TG/14/9], însă această propunere a fost respinsă pentru a reduce numărul caracterelor la un număr rezonabil.

Intenția noastră a fost susținută și ni s-a recomandat să trimitem, împreună cu raportul intermediar, o cerere de autorizare a utilizării acestui caracter în calitate de caracter nou, în conformitate cu [Protocolul] OCSP TP/14/1, punctul [III 3]».

26 OCSP a transmis societății Schniga un nou raport intermediar complementar la 7 februarie 2005, cu mențiunea «fără observații speciale».

27 La 19 decembrie 2005, BSA a adresat OCSP și societății Schniga raportul său final de examinare tehnică (denumit în continuare «raportul final de examinare»), concluzionând că soiul candidat era omogen, stabil și distinct de soiul de referință, în temeiul caracterului «Fruct: lățimea striaiilor».

28 Raportul final de examinare indică, la punctul 9, în rubrica «Data și/sau numărul de document al principiilor directe pentru examinarea națională», mențiunea «2003-03-27 OCSP TP/14/1».

29 Din cuprinsul punctelor 16 și 17 din raportul final de examinare, în ceea ce privește comparația dintre soiul candidat și soiul de referință, rezultă că soiul candidat prezintă striaiii late (nota 7), în timp ce soiul de referință prezintă striaiii înguste până la medii (nota 4), această apreciere fiind întemeiată pe examinarea unui caracter suplimentar «Fruct: lățimea striaiilor», care corespunde caracterului nr. 40 din Protocolul OCSP TG/14/9 din 6 aprilie 2005 (denumit în continuare «caracterul suplimentar în litigiu»). OCSP arată, în această privință, că respectivul caracter suplimentar în litigiu nu figura nici în Protocolul [OCSP TP/14/1], nici în Protocolul [UPOV TG/14/8] [...]

30 Prin scrisoarea din 24 ianuarie 2006, OCSP a informat BSA că în raportul final de examinare fuseseră citate principii directe incorecte și că nu trebuia utilizat ca bază a raportului de examinare Protocolul OCSP TP/14/1 (adoptat [în luna] martie 2003), ci Protocolul UPOV TG/14/8 (adoptat [în cursul anului] 1995), întrucât acesta din urmă era cel în vigoare la data adoptării deciziei de testare a soiului candidat, [în luna] ianuarie 1999.

31 La 9 februarie 2006, BSA a transmis OCSP o versiune modificată a raportului final de examinare. Punctul 17 din această versiune prevede:

«[S]oiul a fost testat în conformitate cu [Protocolul UPOV TG/14/8]. Descrierea soiului s-a realizat pe baza tabelului caracterelor din [Protocolul] OCSP TP/14/1 din 27 martie 2003, care a intrat în vigoare în perioada de testare. Aceasta permite soiului [candidat] să facă parte din colecția de referință a soiurilor cu prioritate ulterioară. Soiul este distinct, stabil și omogen în sensul celor două [protocoale]».

- 32 La 5 mai 2006, intervenientele, Brookfield New Zealand Ltd și Elaris SNC, titulara unei licențe aferente dreptului de protecție a soiului de referință și, respectiv, titulara acestui drept, au adresat OCSP, în temeiul articolului 59 din [regulamentul de bază], obiecții la acordarea protecției solicitate pentru soiul candidat. Aceste obiecții se întemeiau pe dreptul de protecție anterior pentru soiul de referință.
- 33 Motivele invocate în susținerea obiecțiilor erau, pe de o parte, cel prevăzut la articolul 61 alineatul (1) litera (b) din [r]egulamentul [de bază], în sensul că nerespectarea de către Schniga a condițiilor referitoare la prezentarea materialului destinat examinării tehnice, astfel cum sunt definite de OCSP, ar fi trebuit să îl determine pe acesta să respingă cererea de protecție, și, pe de altă parte, cel prevăzut la articolul 7 din regulamentul menționat, în sensul că soiul candidat nu s-ar deosebi de soiul de referință.
- 34 Prin Decizia din 14 decembrie 2006, urmată de o rectificare din 5 februarie 2007, președintele OCSP a aprobat utilizarea caracterului suplimentar în litigiu în vederea stabilirii distincției dintre soiul candidat și soiul de referință. În schimb, această decizie nu menționează caracterul suplimentar «colorația antocienilor la baza filamentelor», menționat de asemenea în raportul final de examinare. Decizia în discuție este întemeiată în mod expres pe articolul 23 din [regulamentul de punere în aplicare].
- 35 Prin Deciziile din 26 februarie 2007, comitetul OCSP competent să se pronunțe cu privire la obiecțiile la acordarea unei protecții comunitare a soiurilor de plante a conferit protecția solicitată soiului candidat (denumită în continuare «decizia de acordare a protecției») și a respins obiecțiile (în continuare «deciziile de respingere a obiecțiilor»). El s-a întemeiat în special pe împrejurarea că, «din motive tehnice», luarea în considerare a caracterului suplimentar în litigiu era justificată, cu toate că acesta nu fusese menționat în protocoalele în vigoare la data formulării cererii de protecție.
- 36 La 11 aprilie 2007, intervenientele au introdus, fiecare, un recurs la Camera de recurs a OCSP [(denumită în continuare «camera de recurs»)] împotriva deciziilor de acordare a protecției și de respingere a obiecțiilor, în temeiul articolelor 67-72 din [regulamentul de bază].
- 37 Prin Decizia din 21 noiembrie 2007 în cauzele conexe A 003/2007 și A 004/2007, camera de recurs a admis aceste recursuri, a anulat deciziile de acordare a protecției și de respingere a obiecțiilor și a respins cererea de protecție, nepronunându-se decât asupra primului dintre cele două motive rezumate la punctul 33 de mai sus [...]
- 38 În urma unei acțiuni în anulare formulate de Schniga în fața Tribunalului, Decizia camerei de recurs din 21 noiembrie 2007 a fost anulată prin Hotărârea din 13 septembrie 2010, Schniga/OCSP – Elaris și Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (T-135/08, [...] EU:T:2010:397). Recursul formulat împotriva hotărârii menționate a fost respins prin Hotărârea din 19 decembrie 2012, Brookfield New Zealand și Elaris/OCSP și Schniga (C-534/10 P, [...] EU:C:2012:813).
- 39 Camera de recurs a reluat, prin urmare, examinarea recursurilor formulate de interveniente, cu privire la al doilea motiv rezumat la punctul 33 de mai sus, reproșând OCSP că a acordat protecția solicitată unui soi nedistinct. Prin intermediul [...] deciziilor [în litigiu] [...], aceasta a anulat din nou deciziile de acordare a protecției și de respingere a obiecțiilor și a respins cererea de protecție.

- 40 Pe de o parte, întemeindu-se pe articolul 56 alineatul (2) din [regulamentul de bază] și pe articolele 22 și 23 din [regulamentul de punere în aplicare], camera de recurs a considerat în esență:
- că protocolul și principiile directe de examinare în vigoare în vederea examinării tehnice au fost în permanență Protocolul UPOV TG/14/8 [...] și Protocolul OCSP TP/14/1 [...] (punctul 19 din deciziile [în litigiu]);
  - că respectivele protocoale nu menționau caracterul suplimentar în litigiu;
  - că Schniga nu prezentase nici în cadrul chestionarului tehnic, nici în perioada de examinare o cerere de luare în considerare a caracterului suplimentar în litigiu în temeiul punctului III 6 din Protocolul OCSP TP/14/1 (punctul 21 din deciziile [în litigiu]);
  - că caracterul suplimentar în litigiu nu era menționat în scrisoarea BSA din 18 ianuarie 2005 trimisă OCSP și că BSA nu adresase OCSP nicio cerere în privința lui, acesta fiind menționat pentru prima dată în raportul final de examinare, apoi în Decizia președintelui OCSP din 14 decembrie 2006 care aprobă utilizarea sa (punctul 22 din deciziile [în litigiu]);
  - că, în aceste condiții, luarea în considerare de către BSA, în vederea examinării tehnice, a unui caracter suplimentar neprevăzut de Protocolul OCSP TP/14/1 în vigoare la acea dată constituia o încălcare a punctului III 3 din protocolul menționat (punctul 25 din deciziile [în litigiu]);
  - că Decizia președintelui OCSP din 14 decembrie 2006 de a autoriza retroactiv utilizarea caracterului suplimentar menționat în cadrul examinării tehnice era afectată de o eroare fundamentală, întrucât decizia respectivă intervenise la aproximativ 12 luni după raportul final de examinare, iar această decizie nu poate fi justificată, în special în lumina articolului 22 alineatul (2) din [regulamentul de punere în aplicare] (punctul 26 din deciziile [în litigiu]).
- 41 La punctul 27 din deciziile [în litigiu], camera de recurs a invocat, în acest sens, Decizia din 8 octombrie 2009 pronunțată în cauza A 010/2008 (JEWEL), potrivit căreia utilizarea unui caracter suplimentar trebuie să fie aprobată în prealabil de președintele OCSP, astfel încât să se garanteze securitatea juridică, obiectivitatea în ceea ce privește soluționarea cererilor de protecție și previzibilitatea comportamentului tuturor părților vizate.
- 42 Pe de altă parte, camera de recurs a considerat, la punctele 28 și 29 din deciziile [în litigiu], că examinarea tehnică cu privire la caracterul suplimentar în litigiu fusese în plus și în orice caz viciată prin faptul că se desfășurase pe o perioadă de numai un an, și anume [anul] 2005, după cum recunoscuse BSA, în timp ce toate celelalte caractere fuseseră examinate în cursul celor două cicluri de vegetație consecutive 2004 și 2005. Acest lucru constituia, în opinia sa, o încălcare vădită a protocoalelor și a principiilor directe aplicabile în speță, în special Protocoalele UPOV TG/1/3 și UPOV TG/14/8, care impun, pentru soiurile de mere, o examinare privind cel puțin două cicluri de vegetație în vederea stabilirii omogenității și a stabilității.
- 43 În consecință, camera de recurs a considerat, la punctele 30 și 31 din deciziile [în litigiu], că soiul candidat nu putea fi considerat distinct din punct de vedere legal de soiul de referință.”

Acțiunile în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 28 Prin două cereri introductive depuse la grefa Tribunalului la 10 februarie 2014, Schniga a formulat acțiuni prin care solicita anularea deciziilor în litigiu.

- 29 În susținerea acțiunilor sale, Schniga a invocat un motiv unic, împărțit în două aspecte, primul fiind întemeiat pe faptul că, contrar celor considerate de camera de recurs, OCSP putea să se bazeze în cadrul examinării tehnice pe caracterul suplimentar în litigiu, iar al doilea pe faptul că camera de recurs a apreciat în mod eronat că rezultatele acestei examinări tehnice fuseseră viciate prin simplul fapt că examinarea avusese în vedere, în ceea ce privește acest caracter suplimentar în litigiu, un singur ciclu de cultură, cu încălcarea principiilor directe aplicabile.
- 30 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunile.
- 31 În ceea ce privește primul aspect al motivului unic, Tribunalul a statuat, mai întâi, la punctul 76 din hotărârea atacată, că dispozițiile procedurale ale Protocolului OCSP TP/14/1 erau aplicabile cererii de acordare a protecției comunitare soiului candidat. Apoi, Tribunalul a recunoscut, la punctul 80 din hotărârea menționată, supremația protocoalelor adoptate de OCSP asupra celor adoptate de UPOV.
- 32 Tribunalul a amintit în plus, la punctele 81 și 82 din hotărârea atacată, că OCSP dispune de o largă putere de apreciere în vederea realizării examinării tehnice a unui soi și că în special regulamentul de punere în aplicare conferă președintelui OCSP competența de a adăuga unui soi caractere noi și expresiile acestora, atunci când consiliul de administrație adoptă principiile directe. El a adăugat în esență, la punctul 83 din hotărârea menționată, că această putere de apreciere este delimitată de protocoalele și de principiile directe de examinare adoptate de consiliul de administrație care au un caracter obligatoriu în privința sa.
- 33 În sfârșit, Tribunalul a concluzionat în esență, la punctul 86 din hotărârea atacată, că președintele OCSP nu este împuternicit să autorizeze luarea în considerare, în cadrul examinării tehnice a unui soi, a unui caracter care nu este prevăzut de Protocolul OCSP TP/14/1 și, prin urmare, a înlăturat primul aspect al motivului unic.
- 34 În ceea ce privește al doilea aspect al motivului unic, Tribunalul l-a respins ca inoperant, după ce a arătat că primul motiv reținut de camera de recurs în deciziile în litigiu, și anume că OCSP nu putea să se bazeze în mod justificat pe caracterul suplimentar în litigiu în cadrul examinării tehnice a soiului candidat, nu era afectat de nelegalitate și era suficient pentru a justifica aceste decizii din punct de vedere legal. Cu toate acestea, Tribunalul a subliniat că această examinare tehnică se desfășurase pentru o perioadă de numai un an, și anume anul 2005, cu încălcarea vădită a Protocolului OCSP TP/14/1, precum și a Protocolului UPOV TG/1/3, astfel încât trebuia, în orice caz, să se respingă acțiunea.

Concluziile părților

- 35 Schniga solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate și
  - obligarea OCSP și a intervenientelor la plata cheltuielilor de judecată.
- 36 OCSP solicită Curții:
- admiterea recursului și
  - obligarea fiecărei părți să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 37 Brookfield New Zealand și Elaris solicită Curții:
- respingerea recursului și

— obligarea Schniga la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

Argumentația părților

- 38 Recursul formulat de Schniga se bazează pe un motiv unic întemeiat pe încălcarea, prin hotărârea atacată, a articolelor 7 și 56 din regulamentul de bază coroborat cu articolele 22 și 23 din regulamentul de punere în aplicare.
- 39 În cadrul unei prime critici, Schniga, susținută în esență de OCSP, arată că Tribunalul a considerat în mod eronat că protocoalele și principiile directe în materie de acordare a protecției soiurilor de plante au forță obligatorie pentru OCSP.
- 40 Brookfield New Zealand și Elaris consideră că Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept statuând că regulile de procedură pe care OCSP și le impune sie însuși sunt în mod necesar obligatorii și că au prioritate față de cele ale UPOV. Caracterul obligatoriu al normelor de comportament pe care un organism administrativ și le impune sie însuși ar fi într-o măsură cu atât mai mare imperativ atunci când acest organism beneficiază de largi puteri discreționare.
- 41 În cadrul unei a doua critici, Schniga arată, pe de o parte, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că Protocolul OCSP TP/14/1 era aplicabil unei cereri de protecție depuse anterior intrării sale în vigoare.
- 42 În ceea ce privește, pe de altă parte, posibilitatea președintelui OCSP de a adăuga unui soi un caracter nou, Schniga susține că nici dispozițiile regulamentului de bază, nici cele ale regulamentului de punere în aplicare nu împiedică o asemenea adăugare în urma realizării examinării tehnice.
- 43 Astfel, în temeiul articolului 23 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, președintele OCSP ar dispune de competența de a lua în considerare orice caracter distinctiv al soiului examinat, chiar dacă acest caracter nu este menționat în cererea de protecție.
- 44 Potrivit Brookfield New Zealand și Elaris, momentul determinant care stabilește cadrul procedural aplicabil unei cereri de acordare a protecției comunitare nu este data depunerii cererii, ci momentul în care se realizează efectiv examinarea tehnică. Or, pentru a garanta securitatea juridică, examinarea DUS nu poate lua în considerare caractere distinctive introduse ulterior examinării tehnice.

Aprecierea Curții

- 45 Trebuie, de la bun început, să se examineze a doua critică din cadrul motivului unic și în special argumentul întemeiat pe faptul că Tribunalul ar fi considerat în mod eronat, la punctele 87-93 din hotărârea atacată, că președintele OCSP nu avea dreptul să adauge soiului candidat caracterul suplimentar în litigiu.
- 46 Cu titlu introductiv, trebuie amintit, în primul rând, că sarcina OCSP se caracterizează prin complexitate științifică și tehnică în ce privește condițiile de examinare a cererilor de protecție comunitară, astfel încât trebuie să i se recunoască o largă putere de apreciere în exercitarea funcțiilor sale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 decembrie 2012, Brookfield New Zealand și Elaris/OCSP și Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, punctul 50). Această largă putere de apreciere privește în special verificarea caracterului distinctiv al unui soi, în sensul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 aprilie 2010, Schröder/OCSP, C-38/09 P, EU:C:2010:196, punctul 77).

- 47 În al doilea rând, OCSP, în calitate de organism al Uniunii Europene, este supus principiului buneii administrării, potrivit căruia îi revine sarcina de a examina cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante ale unei cereri de protecție comunitară și de a reuni toate elementele de fapt și de drept necesare exercitării puterii sale de apreciere. Acesta trebuie, în plus, să asigure buna derulare și eficacitatea procedurilor pe care le pune în aplicare (Hotărârea din 19 decembrie 2012, Brookfield New Zealand și Elaris/OCSP și Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, punctul 51).
- 48 În acest context, este necesar să se aprecieze dacă Tribunalul a interpretat în mod eronat, după cum susțin Schniga și OCSP, dispozițiile regulamentului de bază și ale regulamentului de punere în aplicare referitoare la competențele președintelui OCSP.
- 49 Potrivit articolului 56 alineatul (2) din regulamentul de bază, examinările tehnice se realizează în conformitate cu principiile directeare formulate de consiliul de administrație și în conformitate cu instrucțiunile OCSP.
- 50 În această privință, mai întâi, potrivit articolului 22 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, consiliul de administrație adoptă principiile directeare, la propunerea președintelui OCSP. Articolul 22 alineatul (2) din acest regulament prevede că, în lipsa unei decizii a consiliului menționat de a adopta respectivele principii directeare, președintele OCSP poate lua decizii provizorii în acest sens.
- 51 Pe de altă parte, potrivit articolului 23 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, atunci când consiliul de administrație adoptă principiile directeare, acesta îl împuternicește pe președintele OCSP să adauge unui soi caractere noi și expresiile acestora.
- 52 În consecință, chiar presupunând că Protocolul OCSP TP/14/1 ar fi fost aplicabil procedurii în litigiu, președintele OCSP era, în orice caz, împuternicit să adauge un nou caracter, în speță „lățimea striatiilor”, pentru examinarea tehnică a soiului candidat.
- 53 Numai o asemenea interpretare privind competențele președintelui OCSP, astfel cum reies în special din articolul 23 din regulamentul de punere în aplicare, permite să se ia în considerare particularitățile obiectului și ale procedurii de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante.
- 54 Astfel, așa cum a arătat în esență avocatul general la punctul 97 din concluzii, aprecierea caracterelor unui soi de plante presupune în mod necesar un anumit hazard prin însăși natura obiectului examinării tehnice, și anume un soi de plante, precum și prin durata necesară pentru o asemenea examinare.
- 55 În aceste împrejurări, numai flexibilitatea pe care o permite posibilitatea recunoscută președintelui OCSP, în temeiul articolului 23 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, de a adăuga unui soi caractere noi este în măsură să garanteze obiectivitatea procedurii de acordare a protecției comunitare. Astfel, o cerere de protecție comunitară nu poate fi respinsă pentru simplul motiv că caracterul unui soi examinat, constatat în cursul examinării tehnice și determinant pentru a aprecia caracterul distinctiv al acestuia față de alte soiuri, nu era menționat nici în chestionarul de ordin tehnic completat de solicitant, nici de principiile directeare și de protocoalele relevante.
- 56 În această privință, trebuie amintit că, având în vedere larga putere de apreciere recunoscută OCSP, acesta poate lua în considerare, dacă consideră necesar, fapte și probe invocate sau prezentate tardiv de părți (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 decembrie 2012, Brookfield New Zealand și Elaris/OCSP și Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, punctul 50).
- 57 O asemenea posibilitate trebuie să îi poată fi recunoscută *a fortiori* atunci când, precum în speță, elementele relevante pentru examinarea caracterului distinctiv al unui soi sunt constatate în cursul procedurii obiective pe care o constituie examinarea tehnică dispusă de OCSP și realizată de un oficiu de examinare național.

- 58 De altfel, o asemenea interpretare a competențelor președintelui OCSP este susținută de Protocolul UPOV TG/1/3, al cărui punct 4.2.3 precizează în special că caracterile care figurează în cadrul principiilor directoare de examinare nu sunt exhaustive și că pot să li se adauge alte caractere dacă se dovedește util.
- 59 În plus, întrucât competențele președintelui OCSP sunt stabilite prin regulamentul de bază și prin regulamentul de punere în aplicare, principiile directoare și protocoalele OCSP adoptate de consiliul de administrație nu pot avea nici ca obiect, nici ca efect restrângerea acestor prerogative.
- 60 Pentru acest motiv, procedura prevăzută la punctul III 6 din Protocolul OCSP TP/14/1, menționată de Tribunal la punctul 93 din hotărârea atacată, care privește cazurile în care adăugarea unui caracter nou este cerută de solicitantul protecției comunitare, nu îl poate împiedica pe președintele OCSP să adauge din oficiu un caracter nou în cadrul examinării tehnice a unui soi.
- 61 În ceea ce privește momentul în care președintele OCSP poate să își exercite competența pe care i-o conferă articolul 23 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, nici dispozițiile acestui regulament, nici cele ale regulamentului de bază nu se opun ca adăugarea unui caracter nou să intervină ulterior finalizării examinării tehnice dacă un asemenea caracter a fost constatat cu ocazia acestei examinări.
- 62 Astfel, pe de o parte, în temeiul punctelor 6.2 și 7.2 din Protocolul UPOV TG/1/3, citate de Tribunal la punctul 77 din hotărârea atacată, caracterile relevante în vederea examinării criteriilor DUS se stabilesc prin raportare la descrierea soiului realizată „la data acordării protecției” solicitate, iar nu prin raportare la descrierea soiului realizată la data formulării cererii.
- 63 Pentru acest motiv, descrierea tehnică a soiului candidat impusă de articolul 50 alineatul (1) litera (f) din regulamentul de bază și de articolul 19 alineatul (2) litera (c) din regulamentul de punere în aplicare nu poate avea decât o valoare indicativă în privința președintelui OCSP în exercitarea prerogativei pe care i-o conferă articolul 23 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- 64 Pe de altă parte, o asemenea soluție nu este incompatibilă cu principiul securității juridice.
- 65 Astfel, dacă terții, al căror soi protejat a fost reținut ca soi care trebuie să servească drept referință în vederea examinării tehnice, pot adresa obiecții la acordarea protecției comunitare, aceste obiecții trebuie să urmărească, conform articolului 59 alineatul (3) litera (a) din regulamentul de bază, să demonstreze că criteriile DUS nu sunt îndeplinite.
- 66 Prin urmare, faptul că președintele OCSP adaugă un caracter nou a cărui prezență nu a fost constatată decât în cadrul examinării tehnice a unui soi nu poate, ca atare, să constituie o încălcare a principiului securității juridice în privința terțului al cărui soi protejat a fost reținut ca soi de referință în vederea acestei examinări. Astfel, acesta nu poate invoca așteptări legitime în ceea ce privește întinderea examinării menționate și natura caracterelor distinctive examinate.
- 67 Din ansamblul acestor considerații rezultă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept statuând că articolul 23 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare nu conferă președintelui OCSP competența de a adăuga, în urma examinării tehnice a unui soi, un caracter nou acestui soi atunci când acest caracter nu era menționat nici în chestionarul de ordin tehnic completat de solicitant, nici în cadrul principiilor directoare și al protocoalelor aplicabile.
- 68 În consecință, trebuie să se admită argumentul Schniga și, fără a fi necesar să se analizeze celelalte critici din cadrul recursului, să se anuleze hotărârea atacată în măsura în care a confirmat anularea deciziei OCSP de către camera de recurs pentru motivul că caracterul distinctiv reținut „lățimea striaișilor” a fost adăugat de președintele OCSP.

Cu privire la acțiunile în fața Tribunalului

- 69 Conform articolului 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aceasta poate, în cazul în care anulează decizia Tribunalului, să soluționeze în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.
- 70 În speță, Curtea consideră că acțiunile formulate de Schniga în scopul anulării deciziilor în litigiu sunt în stare de judecată și că trebuie, prin urmare, să se soluționeze în mod definitiv aceste acțiuni.
- 71 În această privință, împrejurarea că Tribunalul nu a răspuns decât cu titlu suplimentar la al doilea aspect al motivului unic al Schniga, la punctele 103 și 104 din hotărârea atacată, nu este determinantă, în măsura în care părțile au avut posibilitatea să își prezinte în mod detaliat, în fața acestei instanțe și în fața Curții, argumentele referitoare la acest al doilea aspect.
- 72 În aceste condiții, trebuie, mai întâi, să se admită primul aspect al motivului unic invocat de recurentă în susținerea acțiunilor sale, pentru motivele expuse la punctele 46-68 din prezenta hotărâre.
- 73 În ceea ce privește apoi al doilea aspect al motivului unic menționat, camera de recurs a anulat deciziile de acordare a protecției și de respingere a obiecțiilor pentru motivul că examinarea tehnică cu privire la caracterul suplimentar în litigiu se desfășurase pentru o perioadă de numai un an, și anume anul 2005, iar nu în cursul a două cicluri de vegetație consecutive.
- 74 Schniga și OCSP susțin că, în practică, BSA însuși a constatat că caracterul suplimentar în litigiu fusese examinat ulterior anului 2005, și anume în cursul anilor 2006 și 2007. În orice caz, confruntându-se cu o eroare de procedură susceptibilă să fie rectificată, camera de recurs ar fi trebuit să trimită dosarul serviciilor competente ale OCSP pentru ca acestea să adopte măsurile necesare.
- 75 Brookfield New Zealand și Elaris susțin că, în niciun moment al procedurii, Schniga nu a solicitat o corectare a neregularității constatate.
- 76 În această privință, trebuie amintit că, prin Decizia din 14 decembrie 2006, președintele OCSP a aprobat utilizarea caracterului suplimentar în litigiu în vederea stabilirii distincției dintre soiul candidat și soiul de referință și că, prin Decizia din 26 februarie 2007, OCSP a acordat societății Schniga protecția comunitară pentru soiul candidat.
- 77 Or, nu se contestă că, la data la care au fost adoptate deciziile de acordare a protecției și de respingere a obiecțiilor, respectiv la 26 februarie 2007, OCSP nu dispunea decât de raportul final de examinare adoptat de BSA la 19 decembrie 2005 și modificat la 9 februarie 2006, care preciza că acest caracter fusese constatat în cursul ciclului vegetal al anului 2005. Abia la 8 august 2008 BSA a informat OCSP că respectivul caracter fusese constatat și în cadrul ciclurilor de vegetație ale anilor 2006 și 2007.
- 78 Prin urmare, protecția comunitară a fost acordată societății Schniga pentru soiul candidat fără ca OCSP să dispună de elemente care să stabilească faptul că caracterul suplimentar în litigiu fusese examinat în cursul a două cicluri de vegetație, cu încălcarea atât a Protocolului OCSP TP/14/1, cât și a Protocolului UPOV TG/1/3.
- 79 În această privință, lărga putere de apreciere de care dispune OCSP în exercitarea funcțiilor sale, amintită la punctul 46 din prezenta hotărâre, nu îi poate permite să se sustragă de la normele tehnice care reglementează desfășurarea examinărilor tehnice fără să contravină obligației de bună administrare, precum și obligației de atenție și de imparțialitate care îi revine. În plus, caracterul obligatoriu, inclusiv pentru OCSP, al acestor norme este confirmat de articolul 56 alineatul (2) din regulamentul de bază, care impune ca examinările tehnice să se realizeze în conformitate cu acestea.

- 80 Prin urmare, camera de recurs a constatat în mod întemeiat că OCSP acordase protecția comunitară pentru soiul candidat pe baza unei examinări tehnice nelegale.
- 81 Rezultă că al doilea aspect al motivului unic invocat în primă instanță nu este fondat.
- 82 Pe cale de consecință, deciziile în litigiu ar trebui să fie confirmate.
- 83 Cu toate acestea, în temeiul articolului 72 din regulamentul de bază, camera de recurs poate fie să exercite competențele OCSP, fie să trimită dosarul serviciului competent al OCSP pentru a da curs recursului.
- 84 Deși este adevărat că camera de recurs dispune de o putere de apreciere în ceea ce privește oportunitatea de a se pronunța ea însăși asupra cererii sau de a trimite dosarul serviciului competent al OCSP, nu este mai puțin adevărat că, în cazul în care decide să exercite competențele OCSP, îi revine sarcina de a examina cu atenție și cu imparțialitate toate împrejurările relevante ale unei cereri de protecție comunitară și de a reuni toate elementele de fapt și de drept necesare exercitării puterii sale de apreciere, astfel cum a fost amintit la punctul 47 din prezenta hotărâre.
- 85 Or, camera de recurs, exercitând competențele OCSP, a considerat că nu se putea acorda soiului candidat protecția comunitară solicitată, chiar dacă aceasta nu dispunea de certitudinea faptului că caracterul „lățimea striățiilor” nu era reproductibil în cursul a două cicluri de cultură.
- 86 Având în vedere, pe de o parte, faptul că eroarea care a condus la anularea de către camera de recurs a deciziilor de acordare a protecției și de respingere a obiecțiilor nu era imputabilă solicitantului și, pe de altă parte, faptul că această neregularitate, în orice caz, nu condiționează în sine temeinicia cererii de protecție, o trimitere la serviciul competent al OCSP pentru continuarea examinării tehnice în scopul de a se asigura că caracterul suplimentar în litigiu îndeplinea cerința reproductibilității ar fi permis OCSP să dispună de ansamblul elementelor relevante pentru a aprecia validitatea acordării protecției comunitare în beneficiul soiului candidat și ar fi fost mai aptă să garanteze drepturile solicitantului.
- 87 Împrejurarea că Schniga nu a solicitat o asemenea regularizare nu poate fi invocată în mod util pentru a justifica abținerea camerei de recurs să trimită dosarul serviciului competent al OCSP, din moment ce unui solicitant al unei protecții comunitare căruia i s-a acordat o asemenea protecție nu i se poate pretinde să repună în discuție din proprie inițiativă validitatea însăși a dreptului care i-a fost recunoscut.
- 88 Prin urmare, se impune anularea deciziilor în litigiu în măsura în care, prin acestea, camera de recurs, pe de o parte, a considerat că articolul 23 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare nu conferă președintelui OCSP competența de a adăuga, în urma examinării tehnice a unui soi, un caracter nou pentru acest soi atunci când acest caracter nu este menționat nici în chestionarul de ordin tehnic din cerere, nici de principiile directoare și de protocoalele aplicabile și, pe de altă parte, a anulat deciziile de acordare a protecției și de respingere a obiecțiilor fără ca în prealabil, în temeiul articolului 72 din regulamentul de bază, să fi trimis dosarul serviciului competent al OCSP pentru a dispune de ansamblul elementelor relevante pentru a aprecia validitatea protecției comunitare acordate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 89 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat sau atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Conform articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În

sfârșit, articolul 140 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Curții, de asemenea aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acest regulament, prevede în special că Curtea poate decide ca un intervenient, altul decât un stat membru sau o instituție, să suporte propriile cheltuieli de judecată.

- 90 În speță, întrucât Schniga a solicitat obligarea OCSP la plata cheltuielilor de judecată, iar acesta a căzut în pretenții în parte, se impune obligarea lui să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Schniga, în măsura în care litigiul își are originea într-o eroare care îi este imputabilă. Pe de altă parte, este necesar să se dispună ca Brookfield New Zealand și Elaris să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 10 septembrie 2015, Schniga/OCSP – Brookfield New Zealand și Elaris (Gala Schnitzer) (T-91/14 și T-92/14, nepublicată, EU:T:2015:624).**
- 2) **Anulează Deciziile Camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) din 20 septembrie 2013 privind acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul de mere Gala Schnitzer (cauzele A 003/2007 și A 004/2007).**
- 3) **Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Schniga GmbH.**
- 4) **Brookfield New Zealand Ltd și Elaris SNC suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături